

TRAVESSEM EL GARRAF

Quan preparem una travessa de muntanya de dos dies, el més habitual és pensar que anirem cap a terres pirinenques, o d'alguna serralada amb més o menys renom. Però en aquesta ocasió la cosa no ha anat així. Organitzem la motxilla per anar a fer una travessa pel Massís del Garraf. Si, si... ho heu sentit bé, una travessa de dos dies organitzada per Cota Zero, que ens portarà per alguns dels racons més interessants de la part més propera al mar, i al sostre del massís, el cim de la Morella (593m).

Una vintena d'aventurers, alguns coneguts i d'altres que coneixerem compartint el camí, sortim de l'estació de Sitges per enfilars la primera etapa que en portarà fins a Campdàsens, amb l'Eloi Contreras al capdavant.

En total uns 12km per pista que s'inicien travessant Sitges i pujant pel camí que s'introdueix dins el Parc Natural del Garraf en direcció la Plana Novella i Olivella. Després d'uns quilòmetres inicials de constant pujada ens desviem de la pista principal, a la dreta, per iniciar un flanqueig més o menys pla, en el qual ja gaudim de les vistes de l'altiplà on es troba Campdàsens. Tot i això, encara quedarà rodejar diverses muntanyes per arribar al nostre destí. El camí és força còmode i agradable, i les converses el fan encara més amè.

Campdàsens és un petit nucli encara habitat, situat a uns 250m d'alçada, en un altiplà que s'aixeca ben a prop del mar al bell mig del Massís del Garraf. Val la pena fer-hi una visita per veure-hi una petita església i la torre fortificada de la masia.

Nosaltres passarem la nit en una petita part de la masia que gestionen els Amics del Garraf de Sitges. Com us podeu imaginar, un espai humil, sense grans luxes, però ideal per poder-hi sopar i descansar per iniciar la segona jornada.

Ens instal·lem ocupant els llits, però no n'hi prou per tothom, així que alguns de nosaltres passarem la nit en tendes de campanya.

Arribar a port després d'una caminada és el millor moment per refrescar la gola compartint amb els companys les sensacions que ens ha deixat el camí, pensar en noves excursions establint així un nexa d'amistat entre tots nosaltres.

Sopem en una animada conversa i cap a dormir, que demà ens espera un camí més llarg i dur. Tot i està enmig de la primavera i trobar-nos dins del Garraf, la nit és més aviat freda, la qual cosa sorprèn a més d'un.

A les 7 del matí una barreja de veus i olor de sofregit ens desperten sobtadament, alguns membres de l'associació dels Amics del Garraf han vingut a fer-hi una arròs per esmorzar. Cara d'incredulitat de la majoria de nosaltres.

Mentre sentim aquesta magnífica olor, anem recollint tots els endimaris, esmorzem i iniciem la segona jornada. Aquesta serà molt més dura. Ens esperen uns 20km, pujant fins la Morella i un llarg descens fins al poble de Garraf.

Desfem una petita part del camí d'ahir i comencem una suau pujada que ens portarà fins a la Masia de la Vallgrassa, on desapareix la pista i iniciem l'ascens pel Fondo de la Vallgrassa, on podem contemplar la presència d'un forn de calç molt ben conservat, testimoni de la presència humana en aquest territori. De fet, tota la zona del massís ha estat històricament habitada i conreada per diverses masies i alguns petits nuclis, com per exemple el nucli deshabitat de Jafre. Actualment moltes d'aquestes masies estan abandonades i en un alt grau de deteriorament.

Arribats dalt del fondo, ens trobem la carretera que travessa el massís des d'Olivella fins a Castelldefels, l'antena del Rascler ens indica que el cim és a tocar. Travessem una zona d'avencs i abans de la darrera pujada que ens ha portat fins al cim més elevat del Massís del Garraf, ens reagrupem per arribar-hi tots junts.

El cim està presidit per una gran creu metàl·lica que gaudeix d'un paisatge que va des de la ciutat de Barcelona fins a la plana de Vilanova, amb el mar com a teló de fons. Cap el nord Montserrat i fins hi tot els cims nevats del Cadí.

La Morella és un cim de contrastos, la immensitat verge del Massís del Garraf contrasta amb la presència de l'abocador, actualment clausurat, de Barcelona. Tot i això el forat encara hi és present.

El fred del cim, ens fa començar el descens ràpidament. Deixem la Masia de la Pleta a l'esquena i comencem una llarga baixada cap a Garraf. Al primer tram observem la immensitat del forat que ha deixat la pedrera de Garraf. La bellesa del paisatge contrasta amb la brutal intervenció humana que sovint pateix el territori.

La part final del descens és fantàstica, un mar pla, d'un blau intens als nostres peus. El camí va baixant en amples esses fins que arribem al poble de Garraf. Hem acabat la jornada d'avui, més llarga i més dura, i la travessa, però satisfets del camí realitzat, dels paisatges observats i dels moments viscuts amb tots els companys de viatge.

Repetirem.